

ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥ Ι. ΡΟΣΝΥ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ο Σάρλ Νιμέζ αγαπούσε την Ζακελίν Ντερεβάρ και ίσως θάρπευε να της τό πη σε μία κατάλληλη στιγμή. Έπειδή όμως ο Νιμέζ ήτανε αναβλητικός χαρακτήρας, άργησε λιγάκι να της όμολογήσει τον έρωτά του. Η άργοπορία αυτή τον έκανε να χάσει τό παιγνίδι και ύπηρεξε καταστρεπτική και γι' αυτήν την Ζακελίν.

Γιατί παρουσιάστηκε έξαφνα ό Φίλιπ Λιράντ, που δέν ήτανε ούτε ντροπαλός, ούτε διατακτικός και πού με την άκατανίκητη χάρη του ξετρέλλανε την νέα και την παντρεύτηκε στο τέλος.

Η Ζακελίν ύπηρεξε εύτυχη τον πρώτο χρόνο του γάμου της. Στους πρώτους μήνες ό άντρας της έδειχνε ότι την αγαπούσε, κι' όταν άκόμα ή γυναίκα του έβαινε έγγυος, αυτός έξακολούθησε να την περιποιείται, αλλά έπιασε συγχρόνως και διάφορες φίλες, χωρίς αυτή, που ήτανε άφελής και του είχε έμπιστοσύνη, να τό παρατηρήσει.

Έξαφνα όμως ανακάλυψε τα πάντα και πρό πάντων όταν ό άντρας της έρωτεύτηκε με την ώραία κ. Α... με την όποιαν έσύχναζε στα διάφορα κέντρα και έκανε ταξίδια που βαστούσαν πολλές φορές πέντε κι' έξη εβδομάδες.

Η άποκάλυψις αυτή έκανε τη Ζακελίν να παραχαθί. Η δύστυχη γυναίκα πότε άπελιζότανε όλοένα και πότε πιστευε ότι τα βάσανά της θα τελείωναν. Πότε νόμιζε ότι θα πέθανε από τη λύπη της και πότε φανταζότανε ότι ό άνδρας της είχε βαρθεθεί πια τίς έρωτικές περιπέτειες και θα ξαναγύριζε στην οικογενειακή έστία.

Πραγματικός ό Φίλιπ είχε και τίς καλές του ήμέρες, τίς ήμέρες που ξαναγύριζε κουρασμένος κοντά στην οικογένειά του, μα αυτό δέν διαρκούσε πολύ. Ξανάρχιζε τα ίδια και παρατούσε την γυναίκα του όλοάχρονος μήνες!

Άλλοτε πάλι της έκανε κόρτε σαν να μίν ήτανε γυναίκα του και δέν δυσκολευότανε καθόλου να την ξανακατακτήσει, να την κινή να λησμονήσει...

***

Τρία χρόνια περάσανε έτσι. Η Ζακελίν είχε τόσα παιδιά δυό παιδιά, όταν έξαφνα ό Φίλιπ άγάπησε μία γυναίκα με πίσος και χωρίς έντελώς άπ' την γυναίκα του. Άφησε την φτωχή Ζακελίν χωρίς χρήματα, ή μικρή τους προίκα είχε φαγωθεί. Φτωχός όμως ήταν πια και ό Φίλιπ. Η περιουσία είχε σκορπίσει δεξιά κι' άριστερά κι' αναγκαζότανε να δουλεύει για να κερδίσει χρήματα. Κέρδιζε όμως άρεκέτα χωρίς και μεγάλο κόπο, συνθέτοντας μικρά τραγούδια που τα τραγουδούσαν στην 'Αμερική, μα ή φίλη του του κόσκιζε τα μαλλιά της κεφαλής του, δέν έστελανε τίποτα στην γυναίκα του, εκτός από κάποιο δώρο για τα παιδιά...

Ένα γραμματάκι συνάδνε πάντα τα δώρα αυτά, γραμμένο με τρόπο εύγενικό και πού έκανε την Ζακελίν να κλάει και να λέρ άναστενάζοντας:

— Έχει καλή καρδιά!... Έχει καλή καρδιά!

***

Η Ζακελίν κατόρθωσε τελευταία να κερδίσει χρήματα χάρις

από τη Γαλλία. Λίγο μόνο καιρό έμεινε στη Κιανή 'Ακτή. Έτσι γνώρισα τη Μεσόγειο. Όσο για τίς περιγραφές μου μπορώ να σας έξομολογηθώ, ότι τίς έφεντικα για να σας διασκεδάσω... Έπαιρνα τίς βάσεις από τα μαθήματα της γεωγραφίας και τίς στολίζα αναλόγως, με τη φαντασία μου. Έπρεπε βλέπετε, με κάθε θυσία να ζωογονώ μιαν άλληγοραφία που, όπως λέγατε, σας έκανε να περνάτε πολύ εύχρηστα τον καιρό σας... Όχι, σεις, αλλά ό φίλος σας, ό θαμνίσκος φίλος σας, τον όποιον δέν θα γνωρίσω ποτέ, όπως καταλαβαίνω.

***

Τη στιγμή εκείνη έφθασε κι' ό κύριος Φορτίε, ό πατέρας της. Με κράτησαν στο γέιμα' τον έξετιμήσαν πολύ, με έξετιμήσαν κι' εκείνος.

Με προσκάλεσε να τους έπισκέπτομαι συχνά και δέχθηκα εύχαρίστως την πρόσκλησί του, άφου μάλιστα ή Ρόζα με ένεθάρρυνε με τη στάσι της. Πολύ γλήγορα έπί τέλους ήλθε και ή άγάπη... Έτσι, φίλε μου, ή τύχη μου χάρισε τόδελκτικώτερο πράγμα του κόσμου, τη γυναίκα μου... — Και ό Παύλος; τί είχε; — Ό Παύλος; Δέν μπορεί να συγχωρήσει άκόμα τον έαυτό του για την άνοησία του.

Ρισάρ Ο' Μονρουά

στο ταλέντο που είχε να αντίγραφή μινιατούρες και μικρές παληές εικόνες, με τέλεια τέχνη, που έκανε και τους ειδικούς άκόμα να τίς θαυμάζουν...

Μολαταύτα ή Ζακελίν περνούσε πολλές φορές δύσκολες ήμέρες. Δυστυχούσε!...

Αυτή άκριβώς την εποχή συναντήθηκε έξαφνα με τον Σάρλ Νιμέζ, τον παλιό φίλο της, τον Σάρλ που τόσο την αγαπούσε άλλοτε!...

Ό Σάρλ που ήξερε τι της συμβαίνει δέν έλειψε στην πρώτη της συνομιλία να της έκφρασει την λύπη του και να κατηγορήσει τον άντρα της. Η Ζακελίν παραδέχτηκε ότι ήτανε πραγματικά άξιολύπητη, αλλά δέν θέλησε ν' άκούσει τίποτα έναντίον του άνδρός της.

— Έχει τόσο καλή καρδιά! είπε με καλοσύνη.

— Μα σάς άφίνει να ύποψέρετε, είπε ό Σάρλ.

— Δέν πειράζει... εινε τόσο γενναϊόδορος και λατρεύει τόσο τα παιδιά του!

Μιλούσε με τέτοιο ένθουσιασμό, ώστε ό Σάρλ δέν τόλμησε να ξαναψύξει τίποτα...

Στό μεταξύ αυτό ό Σάρλ πήγε πολλές φορές στο σπίτι της Ζακελίν, την όποια είχε άρχισει να άγαπάει και πάλι, βαθύτερα μάλλον από πριν. Άλλ', ό έρωτάς του ήταν ένας έρωτας χωρίς έλπίδα. Η Ζακελίν αγαπούσε τον άντρα της παρ' όλες του τίς άπιστίες...

Έξαφνα όμως συνέβη κάτι ποδύωσε νέες έλπίδες στον Σάρλ. Ό Φίλιπ πέθανε στην 'Αμερική από γρίπη!... Μετέφεραν τό πτώμα του στη Γαλλία και τον έθαψαν στο Παρίσι.

Η λύπη της Ζακελίν, μόλις τό έμαθε ήταν ελικρινώς μεγάλη, άκαρηγόρητη.

Μήνες όλόκληρους πήγαινε κάθε Κυριακή λουλούδια στον τάφο του άνδρός της και πολλές φορές ό Σάρλ την άκουγε να λέρ:

— Ήτανε τόσο καλός! τόσο καλός!... είχε τόσο καλή καρδιά!

Σιγά-σιγά όμως, άρχισε να συμπάθη και τον Σάρλ που φανόταν τόσο καλός μαζί της και πού τον αγαπούσαν τόσο τα παιδιά της!

Ό Σάρλ έμάντεψε τίς διαθέσεις της και μια μέρα της πρότεινε να γίνη γυναίκα του. Η Ζακελίν έκλαψε στην άρχη γεμάτη πόνο, μα στο τέλος δέχτηκε να τον κάρη πατέρα των παιδιών της...

Ό δεύτερος αυτός γάμος στάθηκε για τη Ζακελίν τόσο ευτυχισμένος όσο κακότυχος ήταν ό πρώτος της με τον Φίλιπ.

Ό Σάρλ της κουβαλούσε και του πουλιού τό γάλα, την έλάτρνε κυριολεκτικώς.

Την περιποιότανε πάντα με λεπτότητα και καλοσύνη και θα πήγαινε στην άκρη τοϊκόσμου άκόμα για νάτην εύχαριστήση. Κάποτε μάλιστα πού ή Ζακελίν άράφιστησε της έδειξε συγχινητική άφοσίωση.

Για να ζή ό Σάρλ, χώθηκε σε διάφορες επιχειρήσεις, κέρδιζε πολλά χρήματα με την δραστηριότητά του και την ένειανάδα του, και μπόρεσε σιγά-σιγά να πραγματοποιήσει τίς δυό μεγάλες φιλοδοξίες της Ζακελίν: Τό πολιτικό μαργαριταρένιο κολλέ και την οφρμαντική λιμουζίνα πολυτελείας, που τόσο τα ποθύσε ή άγαπημένη του γυναίκα!...

Την ήμέρα που μπήκε τό νεοαγορασμένο αυτοκίνητό τους στο γκαράζ του μεγάρου τους, ή Ζακελίν συγχινημένη σε μεγάλο βαθμό έπεσε κλαίγοντας στην άγκαλιά του άνδρός της, ψιθυρίζοντας:

— Είσαι σχεδόν σαν κι'... Έκείνον καλός!...

Ό δυστυχισμένος ό Σάρλ ζάλιστηκε μόλις άκουσε τα λόγια αυτά. Τοϊ φάνηκε οϊόν κάποιος να τον χτύπησε δυνατά στο κεφάλι. Δέν είχε ξεγάνει λοιπόν τον πρώτο άντρα της ή Ζακελίν; Τόν αγαπούσε άκόμα και νεκρό, αυτόν, τον άπιστο, τον προδοτή!...

Κύτταζε τότε τη γυναίκα του στα μάτια και της είχε με ειρυνική πικρία:

— Και κι' άγαπάς σχεδόν οϊν κι' Εκείνον;...

Η Ζακελίν κατάλαβε τό λάθος της. Χαμήλωσε κατακόκκινη τό κεφάλι της και ψιθύρισε:

— Ναι, τον αγαπούσα πολύ!... Ίσως γιατί ήταν τέτοιος... Γιατί μ'έκανε να ύποψέρω!...

Ι. Ροσνύ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Άπ' όλες τίς συντροφίες προτιμώ εκείνες στις όποιες καθέννας μιλεί για τον έαυτό του: Δέν γίνεται τουλάχιστον, κουτσομπολιό...

Ρισπέν

Μόνον δυο εινε κανείς εύτυχής έχει πολλούς φίλους. Οβίδιος

ΜΠΟΥΚΕΤΙΣΤΑΙ... ΜΠΟΥΚΕΤΟΦΙΛΟΙ

Έτοιμασθήτε... Χαρήτε... Πανηγυρίσατε !!

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»

Πανηγυρικών—Πολυτελές—Πολύχρωμον !... Με 54 σελίδες !...

Θαύμα έκδόσεως, θαύμα έμφανίσεως, θαύμα ιδέσθαι !... Συννεργασία όλων των Έλλήνων λογίων... Νέον μυθιστόρημα «ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ», άφαντάτατος περιπετειώδης και συναρπαστικόν !...

Όλα δε αυτά δραματάς 5 μόνον. Γ'Θά έκδοθούν δηλαδή εις έν τεύχος πανηγυρικών τό τακτικό φύλλο της έβδομάδος του Θωμά, και ένα έκτακτο φύλλο έπ' ευκαιρία του Πάσχα.

Προσέξτε λοιπόν !... Πάσχα χωρίς άμνόν γίνεται, χωρίς «Μπουκέτο» όχι !... Θά κυκλοφορήση σ' 100 χιλ. άντίτυπα και θ' άποτελέση έκδοτικόν γεγονός για την Έλλάδα !...